

عنوان مقاله:

بررسی توازن واژگانی در شعر فروغ فرخزاد

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدحسین رضویان - استادیار و مدیرگروه زبان شناسی دانشگاه سمنان

کاظم ماجدی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبانشناسی

خلاصه مقاله:

فرآیند قاعده افزایی چیزی نیست جز توازن در وسیع ترین مفهوم خود و این توازن از طریق مقدار کلامی حاصل می آید. در این شگرد، قواعدی بر قواعد زبان معیار افزوده می شود که موجب برجسته سازی در متن ادبی میگردد. قاعده افزایی موجب ایجاد موسیقی در زبان شعر می گردد و استفاده از آن بر توانایی شاعر و بهره گیری از ظرفیت های زبانی به منظور ناآشنا ساختن و برجستگی زبان دلالت می کند از این رو صوتگرایان روس، آن را عامل شکل گیری اثر ادبی می دانند. در این پژوهش، پس از بحث درباره قاعده افزایی، شگردهای آن در همه آثار شعر فروغ فرخزاد بررسی می شود تا مشخص گردد که این شگرد ادبی تا چه اندازه توانسته است در شعر او موجب برجسته سازی شود. روش این تحقیق تحلیلی است که اشعار فروغ فرخزاد را از طریق قاعده افزایی در سطح تحلیلی واژگانی مورد بررسی قرار داده است که مشخص شد وی با تسلطی که بر امکانات زبان فارسی دارد بخوبی توانسته با به کارگیری مطلوب توازن واژگانی در حیطه قاعده افزایی به عادت زدایی دست زند و موجب برجسته سازی شدن کلام خود گردد

کلمات کلیدی:

قاعده افزایی، برجسته سازی، تکرار کلامی، توازن واژگانی در شعر، فروغ فرخزاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/590991>

